

KARÁCSONYI HALÁLOSZTÓ 2029 INTERJÚ SPECIAL

Sziasztok!

Valamikor évközben ígértem egy interjút Christopher Sethfielddel, még hozzá Halálosztó2029 témában. Az interjú egyre húzódott az író bokros teendői miatt, amit maximálisan meg is értek, hisz mindenkinek vannak kötelességei. Végül sikerült pár kérdést feltennem neki Msnen. Mivel elég nyúlfarknyira sikerült az interjú, úgy éreztem, hogy a várakozást valamivel kompenzálni kellene, ezért készítettem egyet Chuck Palmerrel és John Y. Olineasttel is! Így született meg ez a kis „karácsonyi special”. Ezúton szeretném megköszönni az íróknak, hogy válaszoltak a kérdéseimre és remélem, hogy a Kedves Olvasók élvezni fogják! Továbbá mindenkinek sugárzásmentes Kellemes Ünnepeket kívánok!

Brother T

CHRISTOPHER SETHFIELD

Miért választottad a Halálosztó univerzumot?

Nem választottam... Egyszerűen szeretem, és ennyi. ☺

Tervezed régebbi könyveid folytatását vagy inkább újabb történeteken, töröd a fejed? (Elsősorban a Gépisten tévedésére vagy a Vervörös hajnalra gondolok).

Bár az olvasók, úgy tűnik, jobban szeretnék a régebbi történetek folytatását, az igazat megvallva, bár valóban tovább lehetne vinni a történetet, soha nem éreztem úgy, hogy azok lezáratlanok lennének. Így tehát elsősorban új történeteken agyalok, bár nincs kizárva, hogy egyszerre próbálok mindkettőnek megfelelni.

Kedvenc történet/ karakter?

Ez olyan, mintha egy apától megkérdeznéd, van-e kedvenc gyermeke... ☺

Vannak-e kedvenc témáid, s ha igen, miért pont azok?

Nincsenek. Persze írhatnék mindenféle marhaságot hősiességről, összetartásról, stb., de felesleges lenne. Aki szereti a világot, az elképzelt jövőt, a filmeket és az eddigi regényeket, azok úgyis tudják, mi a jó benne, s mi az, ami nem igazán... ☺

Akkor pontosítok Skynet vagy Ellenállás Fan vagy?

Attól függ, melyik oldal hősét mozgatom. ☺

Utolsó: Mit tanácsolná a kezdő H2029-es íróknak? (Azonkívül, hogy ne lépjenek Ezüsthernyóra ☺)

Próbálják minél jobban beleképzelni magukat a világba! Minél jobban érzi valaki a jövő reménytelen hangulatát, annál jobb történetet írhat. Persze, kerülje a felesleges logikátlanságokat, a manapság oly divatos szuperhős karaktereket, merítsen bátran háborús regényekből, s persze ne felejtse el, hogy a Skynet egy abszolút logikus teremtmény, adatokból dolgozik, s döntései információkon alapulnak. Azaz ezért tart ott az Ellenállás, ahol tart, s ezért nem nyertek még a gépek... ☺

Persze a jövő mozgásban van (Yodának igaza volt). ☺

Köszö az interjút ☺

JOHN Y. OLINEAST

Miért választottad a Halálosztó univerzumot?

Elég kacifántos történet. 14-15 éves lehettem, amikor a egyik nyári szünetben egy barátom (az a bizonyos Gregory Rich) letette az asztalomra a Halálzóna tetrát és közölte: ha tetszik, ha nem, el kell olvasnom, mert nagyon jók. Korábban nem olvastam sci-fit, ezért igencsak megriadtam a borítókön látható képektől és hetekig hozzá sem nyúltam a könyvekhez, mígnem valamiért nekikezdttem és már az első néhány oldal után nagyon megtetszett. Miután mind a négyet kivégeztem, arra jutottam, hogy ilyet én is tudnék írni. (Megjegyzem: kamasz fejjel igencsak hiú ábrándokat kergettem a fejemben, most már természetesen tisztában vagyok vele, hogy a köztisztületben álló Christopher Sethfield szintjén írni bizony egyáltalán nem gyerekjáték, ezért bocsáttassék meg nekem fiatalkori nagyzó gondolatom.) Mindenesetre említett Gregory-val fogadtam abban, hogy én is írok egy H2029 regényt. Mivel korábban soha semmit nem írtam az iskolai beadandó fogalmazásokon kívül, az esélyek ellenem szóltak, az eredmény, pedig végül a Csak egy álom... (avagy végleges címén a Szintetikus Rémálom) lett.

Chuck Palmer önzetlen és hatalmas segítsége nélkül, pedig soha nem ment volna. Röviden tehát a fentebb említett két embernek köszönhetem, hogy ebben az univerzumban kötöttem ki.

A Halálosztó univerzumban élő, több tucat személy közül, akik kalandjait átélhetjük, neked melyik a kedvenced/kedvenceid?

Sok kedves karakterem van. Elsőként Greenheart a Halálzónából, akinek a történetét én magam is igyekeztem kicsit kiegészíteni. Időrendben a második kedvenc Salvatore a maga utánozhatatlan stílusával. Nagyon szerettem a középkori sorozat lovagját és a benne szereplő Alfát is. Ezekon kívül Ricardo Crosa Drótfátylas lénye volt a kedvencem, s maga a regény is az egyik legjobb, szerintem. Akik olvasták a Mutánst, azoknak nyilvánvaló, hogy én magam is azokat a történeteket és alakokat kedvelem leginkább, akik kicsit kilógnak az univerzum „szabványából”.

Vannak-e kedvenc témáid a Halálosztó univerzumban, s ha igen, miért pont azok?

Erre nem tudok egyértelműen válaszolni. Nincsen konkrét kedvenc témám. Azokat a történeteket és eseményeket/lényeket szeretem, amik létükkel, tetteikkel egy kicsit feszegetik az univerzum falait, amolyan lássuk csak, mit bír még el a H2029 világ. A sablonos „megyünk-a-felszínen-és-küzdünk-harcolunk” gerillatörténeteket unom, túl sok készült már

belőlük, és ott van a csúcson a Halálzóna 4 része, amit felülmúlni nem hiszem, hogy lehet. Ezért is szeretem Crosa írásait, vagy a középkori sztorit. A mutánsból például szívesen kihagytam volna a gépeket is, hiszen a történet szempontjából nem fontosak. Tudom, ezért sok olvasó elmarasztal, hiszen nem feltétlenül azt kapja, amire számít, de hiszek és bízok abban, hogy az olyan történetekkel, mint a sokat emlegetett Drótfátyol, a középkori és remélem ide tartozik az én Mutánsom is, egyfajta olyan árnyalatot adunk az egész világnak, amivel kerekébb lesz a történet. Ezért inkább azokat a témákat kedvelem, amik a gép-ember harc mögé látnak, vagy éppen a háború alatt lezajló apróbb, de nem elhanyagolható eseményeket mesélik el.

Melyik a kedvenc karaktered Szintetikus Rémálomban?

Először is elárulom, hogy az egész regény Martin Perkins miatt született. Sokáig egyetlen biztos pontként a regény vége lebegett előttem, ahol többször is elhangzik a Csak egy álom... mondat, ami eredetileg a cím is lett volna. Aztán ahogy egyre kerekébb lett a történet, úgy O'Conell lett a kedvencem, nem véletlenül mesélem el a Mutánsban az ő teljes történetét is. Mellette nagyon szerettem Timothyt és persze Stephaniet is.

A történet melyik része a legkedvesebb számodra?

Két kedvenc mozzanatom van: az egyik Stephanie halála, a másik pedig a föld alatti raktárban történtek.

Ha a mindennapokban eszedbe jut valami jó ötlet, ami esetleg egy regény alapját képezheti, azonnal neki állsz leírni, vagy először gondolatban vizsgálod meg az összes aspektusát (előre eltervezett idő és cselekményszálak), és csak utána látsz munkához?

Természetesen először fejben próbálom összeállítani a képet, s aztán leírni. Egyébként nagyon rapszodikus író-természetem van, mert van, hogy hónapokig nem írok egy szót sem, aztán a legsúlyosabb vizsgaidőszak közepén hajnal négykor felébredek és mire észhez kapok reggel van és előttem áll 5-6 kész oldal. Ez a novellákkal nagyon jól működik, regények esetén más a helyzet. Hosszú írásokon sokáig szoktam dolgozni, (az SZR és a Mutáns is egy-egy év munkája), mindig kisebb célokat magam elé tűzve. Tudom, mit akarok elmondani az egész regénnyel, aztán fejezetekre, szálakra osztom és amikor nekiülök, általában az adott fejezetre koncentrálok. Néhány fejezet után pedig az előző és következő fejezetekre is, de hogy az adott egységen belül hogyan jutok az adott pontra, azt mindig éppen az írás pillanatában találom ki. Úgy tudnám jellemezni a saját munkámat, mint azt a játékot, amikor pontok vannak megadva, amiket összekötve egy rajzot kapunk. Ezek a pontok nálam is megvannak, de köztük nem kell feltétlenül egyenesnek lenni, hanem bármerre elkalandozhat a vonal...

Az írók előbb-utóbb találkoznak az elakadás jelenségével, amikor kifogytak az ötletekből, és sehogy sem sikerül továbbjutniuk a holt pontról. Ha nálad felmerül ez a probléma, azt hogyan szoktad megoldani?

Félreteszem az írást és nem foglalkozom vele. Ha épp kifogytam az ötletekből, hiába erőltetem, nem megy. Ilyenkor legjobb pihentetni, aztán egyszer csak jön a készítés és meg is van a folytatás. Az idő nagyobb ellenség, éppen emiatt áll 50 oldalnál a SZR és Mutáns 3. része, amit lehet, hogy nem is tudok majd befejezni...

Milyen műfajokat szoktál olvasni?

Többnyire sci-fit, főleg a nyolcvanas évekkel bezárólag. Különösen kedvelem a kelet európai térség íróit, persze a jobban ismert amerikaiakat is szívesen olvasom. Emellett szeretem a szépirodalmat és a riportkönyveket. Néhanapján egy-egy horrort is leveszek a polcomról, és ugyanígy állok háborús könyvekkel is.

Mondanál néhányat a kedvenc, vagy számodra legnagyobb hatású írók közül?

Sokan vannak, csak a legfontosabbak: Moldova György, főként a riportkönyvei miatt. Joseph Heller a 22-es csapdjáért, Sven Hassel az életművéért, Szergej Sznyegov az Istenemberekért, Stanisław Lem szinte minden írásáért, Zsoldos Péter szintén összes írását szeretem, Sztrugackij: Piknik az árokparton, Aldous Huxley a szép új világért, és az aktuális „könnyedebb” kedvenc: Jeff Lindsay a Darkly Dreaming és a Dearly Devoted Dexter-ért.

Milyen tanácsot adnál a kezdő H2029-es íróknak?

Legyenek kitartóak és ne adják fel. Bízzanak meg az író stábjában, higgyék el, hogy tökéletes segítőkészség és jóindulat vezérli őket. Ugyanakkor felhívnom a figyelmet arra, hogy csak akkor fogjanak saját regény írásába, ha végigolvasták a sorozat összes korábbi részét. Ami talán a legnehezebb, alázattal fogadni a kritikákat és azok fényében újra és újra átírni részeket, ezt azonban meg kell tenni. Mindenesetre sok sikert és kellemes munkát kívánok mindazoknak, akik belevágnak, biztos vagyok benne, hogy ha elég céltudatosak és elszántak, előbb-utóbb sikerülni fog.

CHUCK PALMER

Miért választottad a Halálosztó univerzumot?

"Konkrét" oka nem volt... talán nagyrészt Chorax beszélt rá, bár annyira nem is kellett igyekeznie :) Szóval gondoltam egyet...

A Halálosztó univerzumban élő, több tucat személy közül, akik kalandjait átélhetjük, neked melyik a kedvenced/kedvenceid?

Paradox helyzet, de igaz: mielőtt a saját részemet megírtam volna, nem sok H2029 regényt olvastam (egészen pontosan egyet). A mulasztásomat csak később, és csak részben pótoltam, pl. volt szerencsém Olineast kolléga írásait "premier előttiben" olvasnom. Ez jó is, meg nem is: egyrészt nem tudok a fenti kérdésre konkrét választ adni (ez a rosszabb), másrészt viszont így nem befolyásolnak az olvasottak a saját elképzeléseim megírásában (a sorozatszerkesztő úr pedig úgyis kigyomlálja, ami nem oda való).

Vannak-e kedvenc témáid a Halálosztó univerzumban, s ha igen, miért pont azok?

Tulajdonképpen minden eddig olvasott regényben az alapötlet tetszett, ami köré történet épült, kiváltképp, ha ez az alapmotívum maga is "SF" jellegű. Minél "vadabb", meghökkentőbb, annál jobb.

Melyik a kedvenc karaktered a Totális Annihilációban?

Ha meg kell neveznem, akkor talán Korcev és Bellami párosa. Legalábbis az ő "közreműködésük" megírása volt a legélvezetesebb.

A történet melyik része a legkedvesebb számodra?

Igyekeztem végig fenntartani bizonyos szintű feszültséget a történetben, de talán az atomreaktorral való küzdelem igényelt nagyobb odafigyelést. Nyilván ezért is lett olyan, kissé elrugaszkodott a valóságtól :)

Ha a mindennapokban eszedbe jut valami jó ötlet, ami esetleg egy regény alapját képezheti, azonnal neki állsz leírni, vagy először gondolatban vizsgálod meg az összes aspektusát (előre eltervezett idő és cselekményszálak), és csak utána látsz munkához?

Sajnos, épp azért vész el sok jó ötlet, mert nincs időm azonnal megírni, amíg tart a hangulat (ezek gyakran egész jelenetsorok, amik aztán idővel fakulnak, és nehéz őket pontosan visszaidézni). Általában több ötletből lehet egy regényt összerakni, ill. több, eredetileg különálló motívum találkozik később egy egységes történetben. Ez persze nem csupán a H2029 regényekre igaz, hanem úgy általában. A regények születése (de a novelláké is) nálam eléggé hektikus folyamat, több írásom is készült úgy, hogy a kezdeti rész és a befejezés között volt fél-egy év szünet...

Az írók előbb-utóbb találkozhatnak az elakadás jelenségével, amikor kifogytak az ötletekből, és sehogy sem sikerül továbbjutniuk a holt pontról. Ha nálad felmerül ez a probléma, azt hogyan szoktad megoldani?

Bosszankodom, aztán füttyölök rá... idővel majd csak megoldódik.

Milyen műfajokat szoktál olvasni?

Ez egyszerű: mindenevő vagyok! Na jó, a "csordogál a rózsaszín takony... akarom mondani, szirup" stílusú irományokat kerülöm. Amúgy széles a skála, útleírás, krimi, SF, ismeretterjesztő, mese - minden jöhet.

Mondanál néhányat a kedvenc, vagy számodra legnagyobb hatású írók közül?

A legkorábban olvasottak közül egyértelműen Verne. Ha az SF vonalat visszük tovább: Asimov, Silverberg, Sheckley, de inkább egy-egy konkrét regény [pl. Anatolij Sztaszj (na, ki ismeri?!), Zöld útvesztője, vagy Leonard Schrader: Jakuzák] tetszik, ha olyan. Mindenevőségemél fogva több kedvencem is van, a teljesség igénye nélkül Robin Cook, Wilbur Smith, Stephen King, Ken Follett, James Follett, David Attenborough és nem utolsósorban a zseniális Michael Crichton. "Házon belül" maradva Harrison Fawcett, Jeffrey Stone... folytassam?

Milyen tanácsot adnál a kezdő H2029-es íróknak?

Mivel magam is kezdő vagyok, nem igazán érzem magam illetékesnek a kérdés megválaszolásában. Azt tartom, hogy úszni a vízben lehet megtanulni, írni meg...

Készítette: © Koós Tibor 2007.

Ez a szöveg a <http://postnuclear.atw.hu/> tulajdona, továbbá általános kreatív licenz védelem alatt áll!

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/>